

Dva týdny se syrskými a palestinskými uprchlíky v Bejrútu

Jeden univerzitní student se rozhodl strávit druhou půlku letošního července na pracovním táboře v Bejrútu v Libanoně. Vypráví, že „dokud to člověk neprožije sám, neuvědomí si, že k dosažení štěstí není třeba pohodlný život, ale milující srdce“.

12.10.2013

Začali jsme se připravovat na cestu do Ria, abychom doprovodili papeže Františka na jeho první Světový den mládeže. Ale někdy v dubnu se rovněž naskytla příležitost jet na dva poslední týdny v červenci na pracovní tábor v Libanonu společně s dalšími mladými lidmi, kteří se účastní formačních prostředků v centru mladých v Bejrútu.

Miska vah se naklonila na stranu Libanonu, hlavně z finančních důvodů. Nicméně myšlenka jet do Libanonu se moc nezamlouvala některým z příbuzných, jejichž kluci se účastní aktivit, jež organizuje kulturní centrum Riells. Hlavně kvůli nejisté situaci v sousední Sýrii.

Přijeli jsme do Bejrútu 16. července v 15:30 h, mezipřistání jsme měli v Istanbulu. Po příjezdu jsme se najedli a podívali na úkoly, které bychom měli během těchto dvou týdnů realizovat. Konvivence začala: bylo

nás deset Španělů a šest Libanonců, úspěch byl zaručen.

První týden a půl jsme dělali jakousi údržbu a renovaci ve škole, která se proměnila na uprchlický tábor, kde žilo dvanáct muslimských rodin ze Sýrie, celkově 60 lidí. Protože libanonské děti nám dělali překladatele, mohli jsme poznat z první ruky svědectví těchto lidí, kteří byli nuceni kvůli válce opustit své domovy.

Potom jsme byli v palestinském uprchlickém táboře Dbayeh, který se nachází poblíž Bejrútu. První den jsme prošli částí tábora a navštívili několik rodin a nemocných, abychom jim pomohli a dělali jim chvíli společnost. Druhý den jsme třídili oblečení, které sehnala libanonská charita na rozdělování mezi lidmi. Ještě téhož dne večer jsme připravovali různé aktivity pro místní událost gymkhana (soutěže

pro mladé), která měla být následujícího dne a na které se účastnilo kolem 200 palestinských dětí od 5 do 16 let.

Ale ne vše byla pouze práce. Měli jsme možnost navštívit několik významných míst: trh v Sidonu, Tirovy římské zříceniny, přístav Biblos, zříceniny Baalbek a svatyni Panny Marie libanonské (Harissa).

Nejlepší na tomto pracovním táboře bylo, že jsme mohli pomoci lidem, kteří se nacházejí v obtížné situaci. Když jsem viděl, jak se mnozí potýkají s potížemi všeho druhu, jsou sami, nemají domov atd. a navzdory tomu jsou šťastní, přemýšlel jsem nad materiálním blahobytem. Už jsme to mnohokrát slyšeli, ale dokud to člověk nezažije sám, neuvědomí si, že, jak říkal svatý Josemaría, k dosažení štěstí není třeba pohodlný život, ale milující srdce.

Alejandro Vélez

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
dva-tydny-se-syrskymi-a-palestinskymi-
uprchliky-v-bejrutu/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/dva-tydny-se-syrskymi-a-palestinskymi-uprchliky-v-bejrutu/) (07.08.2025)